

repræsentant, der tillige er Medlem af Rigsdagen, vidste Besked med, hvilket Tal der var det rigtige for København, hvor Tællingen havde fundet Sted i 1921; men især skulde man tro, at naar man her i Rigsdagen vil foretage en Opgørelse og lægge Tallene til Grund for vidtløftige Udtalelser og for stærke Angreb paa en anden stor Kommune, maatte Tallene være rigtige. Det forekommer mig derfor, at jeg har været berettiget til at fremhæve det. Sagen har ogsaa sin Betydning; thi naar saaledes det ærede Medlem eller hans Hjemmelsmand kan tage et urigtigt Tal som Udgangspunkt, maa der nødvendigvis opstaa Mistillid til andre Tal, der nævnes, og man kan være berettiget til at tænke, at der ogsaa paa andre Omraader foreligger Misforstaaelser.

Det ærede Medlem fandt det urimeligt, at jeg havde fremhævet, at Københavns Borgerrepræsentanter faar Honorar, og at de ogsaa faar Udenlandsrejser; det var en Bagatel paa Budgettet, som man ikke skulde hænge sig i, og det støttedes paa en Lov, som jeg rimeligvis selv havde stemt for. Det er højest sandsynligt, jeg husker det ikke, men jeg har utvivlsomt stemt for den, thi jeg vilde ikke have det mindste mod at give København Bemyndigelse paa et saadant Omraade, naar den forlanger det; det er noget, København selv maa om, hvorledes den vil administrere. Jeg finder heller ikke, at Beløbet er stort i Forhold til Københavns Budget. Men det, jeg fremhæver, er, at man giver Honorar til Borgerrepræsentanter og giver dem Udenlandsrejser; det er et Eksempel paa administrativ Flothed, og naar det kan gøres paa det ene Omraade, kan det ogsaa ske paa andre Omraader. Det ærede Medlem fremhævede herimod, at man paa Frederiksberg en sjælden Gang har afholdt selskabelige Sammenkomster for Folk, som man skyldte Forbindtighed, blandt andre Borgerrepræsentanter fra København, i Anledning af Samarbejde under Krigsaarene. Jeg haaber, at Frederiksberg aldrig skal blive saa fedtet, at den vil unddrage sig de selskabelige Forpligtelser. Men her er Forholdet det, at det er noget, vi gør for andre paa Kommunens Vegne for at hævde det gode Forhold til andre Institutioner og for at gøre Gengæld for Venlighed og Imødekomenhed, som vi har mødt fra andre Kommuner. Naar derimod københavnske Bor-

gerrepræsentanter faar Honorarer og Udenlandsrejser, er det noget, man gør for sig selv. Jeg synes, det er en meget væsentlig Principforskel, om man gør det for sin egen Skyld eller for andres Skyld, for at gøre Gengæld for Venlighed, der er vist Kommunen som Institution.

Hvad Kundeforholdet angaar, skal jeg gerne sige til det ærede Medlem, at jeg med Glæde ser, at Folk i Valby eller Vanløse, eller hvor det kan være, kommer ind til Frederiksberg for at købe. Det følger af sig selv. Men hvis jeg kunde opnaa, at Frederiksbergerne alene købte paa Frederiksberg og ikke gik til København, vilde jeg med største Glæde stryge Søgningen fra Valby og Vanløse; thi det, Frederiksbergerne kan have som In tæ t derfra, er for intet at regne imod de Indtægter, som tilflyder København fra Frederiksberg. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem i Henhold til de Udtalelser, jeg her har fremsat, vilde finde det rimeligt at stille Forslag om, at Sporvejslinierne skulde føres udenom Frederiksberg, saaledes at man lagde Linierne fra det ydre København i Buer ind til det indre København. Men skulde det ærede Medlem stille et saadant Forslag, vilde det først og fremmest støde paa Sporvejsoverenskomsten, som giver Frederiksberg visse Rettigheder, og dernæst tror jeg ogsaa, der vilde opstaa et Ramaskrig i selve København; thi det vilde være den rette Vej til at sige til Frederiksbergerne: I kan ikke komme ind i København, Sporvejslinierne fører i Buer udenom Kommunen — gennem Frederiksberg gaar de ikke, vi gør det saa besværligt som vel muligt for Frederiksbergerne at komme til København. Hvad vilde Følgen deraf blive? At der opstod Forretninger paa Frederiksberg, som kunde tilfredsstille deres Trang, og saa vilde vi paa den virkningsfuldeste Maade faa løst Erhvervska te spørgsmaa et, idet Erhvervene vilde blive flyttet ud paa Frederiksberg i Stedet for, at de nu er i København, og vi vilde undgaa den overordentlige Aareladning, som Godtgørelsen for Erhvervsskatten til København er.

Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Peder Hedebøl) syntes nu at finde det urimeligt, at jeg særlig beskæftigede mig med Finansaaret 1921—22, idet det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds ved første Be-